

בש"פ 2349/16 - העורר ב-בש"פ 2349/16, העורר ב-בש"פ 2450/16, הדר לב, עומר סער נגד המשיב, מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2349/16

בש"פ 2450/16

לפני: כבוד השופט ח' מלצר
העורר ב-בש"פ 2349/16: הדר לב
העורר ב-בש"פ 2450/16: עומר סער

תגב

המשיב: מדינת ישראל

ערר על מעצרים עד תום הליכים שניתנו בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת נ' אהד) מתאריך 24.02.2016 ב-מ"ת 023280-12-15

תאריך הישיבה: י"ח באדר ב' התשע"ו (28.03.16)

בשם העורר ב-בש"פ 2349/16: עו"ד שילה דורפמן-אלגאי

בשם העורר ב-בש"פ 2349/16: עו"ד טל ליטן

בשם המשיבה: עו"ד אושרה פטל-רוזנברג

החלטה

1. לפני שני עררים על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז לוד (כב' השופטת נ' אהד) ב-מ"ת 23280-12-15, מתאריך 24.02.2016, בגדרה הוחלט על מעצרו של העוררים עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי

1 תמוע

(סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

לבקשת הצדדים אדון בעניינם של שני העררים במאוחד. להלן אביא את עיקרי הנתונים הצריכים לעניין.

רקע עובדתי

2. בתאריך 11.12.2015 הוגש כנגד העוררים (להלן: סער ו-לב) ואדם נוסף (להלן: קריאף) כתב אישום, המייחס להם עבירת קשירת קשר לביצוע פשע (עבירה לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)). בנוסף - לסער ולקריאף מיוחסות עבירות של הובלה ונשיאת נשק (עבירות לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין) וכן עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה (עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין), וללב מיוחסת עבירה של החזקת נשק (עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין).

3. על פי הנתען בכתב האישום, בין העוררים ואנשים נוספים (להלן: החבורה) לבין אנשים אחרים (להלן: האחרים) התגלע סכסוך על רקע של הפעלת "דירות הימורים" באזור השרון. בתאריך 22.11.2015, במסגרת הסכסוך הנ"ל, נדקר ידן מלכה, מקורב לסער, אשר נטען כי הפעיל דירת הימורים, ממנה קיבלו סער ואחרים רווח כספי. מכתב האישום עולה כי החבורה קשרה קשר לפגוע באחר המכונה שחר, בו חשדו שהיה מעורב באירוע הדקירה הנ"ל. לפי הנתען בכתב האישום, לצורך קידומה של תכנית נקם זו, סער ניהל מספר שיחות ופגישות, בעקבותיהם, בתאריך 24.11.2015, התאספה החבורה בבית בנתניה (להלן: הבית). לפי כתב האישום, סער וקריאף הגיעו לבית בסמוך לשעה 19:00 ולב הצטרף אליהם, יחד עם שני אנשים נוספים, בשעה 21:00 לערך. עוד נטען בכתב האישום, כי במהלך אותו יום נערכו מספר ניסיונות מטעם האחרים להביא לסיימו של הסכסוך, ללא הצלחה. בתוך כך, בסמוך לאחר הגעתם של סער וקריאף, הגיע אל הבית אדם אחר בשם מני, אשר ניסה גם הוא להביא לפתרון הסכסוך, אך סער וקריאף סירבו להצעתו. בהמשך סער תיאם עם אנשים נוספים כי יפגשו בשעה 22:00 באותו היום ברמתיים, כדי להוציא את תכנית הנקם אל הפועל.

לפי הנתען בכתב האישום, החבורה התכנסה בחניון סמוך לבית, ובשלב זה סער ולב הלכו אל עבר שיחים המצויים בסמוך לחניון, ולב הוציא מתחת לאחד השיחים אקדח עטוף במגבת ובו מחסנית טעונה. אז, כנטען בכתב האישום, לב העביר את האקדח לסער, וזה הכניסו למכנסיו בצמוד לגופו, כשכפפה על ידו השמאלית. מיד לאחר מכן עלו סער וקריאף על קטנוע והחלו בנסיעה לכיוון רמתיים, בהתאם לסיכום המוקדם ביניהם. לפי כתב האישום, סער וקריאף חצו בדרכם חמישה רמזורים אדומים, נסעו במהירות מופרזת של 160 קמ"ש, ובמקטע מסוים של הדרך נסעו בניגוד לכיוון התנועה. כל זאת עד שהגיעו למחסום משטרה שהוצב בצומת רעננה. כעולה מכתב האישום, בהגיעם לצומת ומשהבחינו במחסום המשטרה, סער וקריאף ביצעו פניית פרסה והחלו בנסיעה מהירה נגד כיוון התנועה. במהלך ניסיון הימלטותם סער וקריאף פגעו ברכב פרטי שהיה במקום וברכב משטרה שעמד בדרכם במטרה לחסום אותם.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, המשיבה הגישה בקשה למעצרים של: סער, לב, וקריאף עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה - המשיבה טענה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של: סער, לב, וקריאף, וביניהן: האזנות סתר בעניינם של

העוררים, המלמדות על הסכסוך הנ"ל, על עבירות הנשק ועל קשירת הקשר לפגוע באחר; דו"ח פעולה של שוטרים בו הם מתארים את הנסיעה הפרועה של סער וקריאף עד לחסימתם ואת תפיסת האקדח על גופו של סער שלבש כפפה, באותו מועד, על ידו השמאלית בלבד; דו"ח משטרת ממנו עולה צפייה של שוטרים סמויים בהוצאת הנשק בסמוך לבית; מחקרי תקשורת ועדויות המלמדים על המצאות סער, לב, וקריאף בחניון הבית; טביעות אצבע של לב על לוחית הזיהוי של הקטנוע; דו"ח חיפוש ומזכרים מהם עולה כי בביתו ועל גופו של לב נתפסו פרטי הלבוש שתועדו בתצפיות מיום האירוע על גופו של האדם שהוציא את הנשק מבין השיחים, וכן העובדה שהמשיבים שמרו על זכות השתיקה בחקירותיהם במשטרה.

5. בתאריך 30.12.2015 המשיבה טענה בפני בית המשפט המחוזי הנכבד כי הראיות הנ"ל מהוות ראיות לכאורה לכך שסער, לב, וקריאף ביצעו את העבירות המיוחסות להם בכתב האישום. מנגד, באי-כוחם של לב וסער טענו כי אין בעניינם של מרשיהם תשתית ראייתית כלל.

6. לאחר ששמע את טיעוני באי-כוח הצדדים - בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ההחלטה בבקשה למועד מאוחר יותר ובינתיים עצר את העותרים עד להחלטה אחרת. בתאריך 27.01.2016, לאחר שסקר את הראיות הקיימות, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי:

"לא אוכל לומר כי כלל הראיות שהובאו על ידי המבקשת בהצטרפותן אחת לאחת, יוצרות מסכת ראייתית רצופה של עובדות היכולות לבסס הרשעה. קיימות ראיות לכאורה, אך אינן דיות" (עמ' 5 להחלטה הנ"ל)

בד בבד בית המשפט הורה על הכנת תסקירי מעצר בעניינם של: סער, לב, וקריאף (להלן לענייננו: התסקיר בענייניו של סער/לב, בהתאמה, או: התסקירים).

7. בתסקיר בענייניו של סער, שהינו כבן 19, שירות המבחן סוקר את עברו הפלילי העשיר של סער, הכולל חמש הרשעות, שבגין האחרונה בהן אף ריצה עונש מאסר שהסתיים בחודש פברואר 2015. בין היתר נאמר שם כי סער נדון בעבר לעונש מאסר בעבודות שירות, שהומר למאסר בפועל עקב התקשותו לעמוד בתנאים שנקבעו. שירות המבחן תיאר את דפוסי התנהגותו של סער כבעייתיים ופורצי גבולות, וקבע כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהלותו האלימה. לגבי המפקחים המוצעים - אביו וקרוב משפחה נוסף של סער, שירות המבחן סבר כי השניים לא יוכלו לשמש כדמויות סמכותיות עבור סער ולאין את מסוכנותו, ולפיכך שירות המבחן המליץ שלא לשחרר את סער לחלופה המוצעת, בבית קרוב משפחתו בנתניה.

8. מהתסקיר בענייניו של לב, שהינו כבן 21, עולה כי אף לו עבר פלילי עשיר, שתחילתו בהיותו בן 13 שנים בלבד. שירות המבחן העריך שישנו סיכון להישנות התנהלות שולית ובעייתית ורמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה, כשתוצאותיה וחומרתה צפויים להיות ברמת פגיעה בינונית. עוד עולה מהתסקיר בענייניו של לב, כי הלה הפר בעבר את תנאי שחרורו בעת ששהה במעצר בית בפיקוחה של אמו. אף על פי כן, לאחר שפגש את המפקחים המוצעים - הוריו ובת זוגו של אחיו של לב, שירות המבחן מצא כי כיום הם מתאימים לשמש כמפקחים. מנגד, שירות המבחן מצא כי חברתו של לב אינה מתאימה לפקח עליו. בסיכום התסקיר בענייניו של לב שירות המבחן המליץ לשחררו לחלופת מעצר בבית הוריו בפיקוח הוריו ובת זוגו של אחיו, יחד עם הטלת צו פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך שישה חודשים, בהם שירות המבחן ישמש עבור לב גורם טיפולי סמכותי מלווה.

9. בתאריך 24.02.2016, לאחר שעין בתסקירים, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי קיימות ראיות לכאורה שאין דיות, אך חרף כך הורה על מעצרו של סער ולב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם, זאת בשל: המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים להם; עברם הפלילי והאמור בתסקירים שנערכו בענייניהם.

החלטה זו של בית המשפט המחוזי הנכבד היא מושא הערר שבפני.

טיעוני העוררים

10. באת-כוחו של סער סומכת את עיקר טענותיה על קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה אי אפשר לומר שצירופן של כלל הראיות שהובאו על ידי המבקשת יוצרת "מסכת ראייתית רצופה של עובדות היכולות לבסס הרשעה" (עמ' 5 להחלטה מתאריך 27.01.2016). באת-כוחו של סער מכירה בכך שהעבירות המיוחסות לו מצמיחות עילת מעצר, אך טוענת שיש לשחרר את סער לחלופת מעצר, זאת בשל עצמתן הנמוכה, לטענתה, של הראיות לכאורה, לגבי העבירות המיוחסות לו, הכל כמפורט להלן:

(א) לעניין עבירת קשירת הקשר - באת-כוחו של סער טוענת כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה בקבעו כי הראיות הקיימות מצביעות על כוונות כלליות של סער לפגוע באחר, זאת מכיוון שאין כל ראיה לפיה העורר היה בדרכו לפגוע בשחר, או כי הוא נעצר על ידי השוטרים בדרכו אליו.

(ב) לעניין עבירות של נשיאה והובלת הנשק - באת-כוחו של סער טוענת כי אין ראיות לכאורה לעניין זה, שכן אין בנמצא ראיה הקושרת בין סער לבין האקדח שנמצא מוטל על הרצפה. את טענתה זו באת-כוחו של סער סומכת על קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה לא נמצא קשר בין הפריטים שנמצאו בזירה בה בוצע המעצר: האקדח והמגבת שעטפה אותו ושעליה נמצא DNA של אחר - לבין ה"דבר מה" שלפי גרסת השוטרים הוכנס לקדמת גופו של סער לפני שעלה על הקטנוע.

(ג) לעניין עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - גם לעניין זה באת-כוחו של סער טוענת כי אין ראיות לכאורה, שכן בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי אין ראיות לכך שסער נסע במהירות מופרזת, ומכיוון שלטענתה, בתשתית הראייתית הקיימת אין כדי להצביע על היסוד הנפשי הדרוש לעבירה זו.

נוכח נסיבות אלה, ומשקבע בית המשפט המחוזי שעוצמת הראיות בתיק אינה מגיעה לכאורה כדי ביסוס הרשעה, באת-כוחו של סער טוענת שחזקת המסוכנות הנובעת מהעבירות המיוחסות לו - נסתרת, ולפיכך לטענתה, יש להורות על שחרורו של סער לחלופת מעצר. עוד היא טוענת, ששירות המבחן שגה כאשר שלל את חלופת המעצר המוצעת. לטענתה, המפקח המוצע אכן סבור כי סער ישמע בקולו, אך אין להסיק מכך שהוא איננו מודע למסוכנותו של סער, כפי שהסיק שירות המבחן. באת-כוחו של סער סומכת את טענתה זו על פסיקה של בית משפט זה, בגדרה נקבע שאמונתו של מפקח כי המפוקח יסור למרותו לא תשמש סיבה לאי התאמתו של מפקח. לפיכך באת-כוחו של סער טוענת שיש מקום לשחרר את סער לחלופה המוצעת, וזאת חרף ההמלצה השלילית העולה מהתסקיר בעניינו של סער.

11. לטענת בא-כוחו של לב - אין בנמצא ראיה שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתו של לב בעבירת קשירת הקשר, או בעבירת החזקת הנשק המיוחסות לו, כמפורט להלן:

(א) באשר לעבירת החזקת הנשק - בא-כוחו של לב מסתמך על דברי בית המשפט המחוזי הנכבד לפיהם: "לא מצאתי ראיה הקושרת בין האקדח שנמצא על הרצפה, המגבת שעליה נמצא DNA של אחר - לדבר מה שהוכנס לקדמת גופו של המשיב 1 (הוא סער), שלפי גרסת המבקשת ניתן למשיב 1 על ידי המשיב 3 (הוא לב)" (עמ' 4 להחלטה מתאריך 27.01.2016; ההערות בסוגריים שלי - ח"מ).

(ב) באשר לעבירת קשירת הקשר - בא-כוחו של לב טוען כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה בקבעו כי תמלילי האזנות הסתר מעידים על קיומו של: "סכסוך שהביא את המשיבים (הם סער, לב וקריאף; הערה שלי - ח"מ) לידי זעם וכעס עצום עם כוונה כללית לפגוע חזרה" (שם, עמ' 3). לטענת בא-כוחו של לב, בית המשפט המחוזי הנכבד שגה כאשר התייחס לסער, לב וקריאף כגוף אחד מבלי להבחין ביניהם. לטענתו, עיון בתמלילי האזנות הסתר מלמד כי לב לא שוחח עם סער או קריאף באשר לכוונה לפגוע באחר, או באשר לסכסוך בכלל. יתרה מכך, לטענת בא-כוחו של לב ניתן ללמוד מהאזנות הסתר הנ"ל שלב הוזמן למקום על ידי אדם אחר והגיע למקום עם שני אנשים נוספים, אשר לגבי שלושתם לא הוגש כתב-אישום.

נוכח הנסיבות הנ"ל ולאור קביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד כי התשתית הראייתית בעניינו של לב הינה חלשה, בא-כוחו של לב טוען כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה כשהורה על מעצרו של לב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו וכי היה ראוי לשחררו לחלופת מעצר, כפי שהומלץ בתסקיר בעניינו של לב.

הדיון בבקשה

12. בדיון שנערך לפני - חזרו באי-כוחם של סער ולב על הטענות המוזכרות בעררים שהגישו. בא-כוחו של לב הדגיש את עמדתו כי יש להפריד את לב משאר הנאשמים, וכי בידוד חלקו של לב בפרשה יצביע על כך שאין די ראיות לכאורה לביסוס הרשעתו בכתב האישום. באת-כוחו של סער עמדה גם היא על חולשת הראיות הקיימות, לשיטתה, וחזרה על עמדתה כי בחירתו של שירות המבחן שלא להמליץ על החלופה המוצעת נובעת משיקול שגוי.

13. המשיבה טענה מנגד כי יתכן ובית המשפט המחוזי הנכבד התנסח באופן לא מיטבי בקשר לנושא הראיות לכאורה, ואולם, לשיטתה, קיימות די ראיות לכאורה התומכות באישומים המיוחסים לעוררים. על מנת לבסס את טענתה זו המשיבה סקרה בקצרה את הראיות שהוזכרו בבקשת המעצר, והפנתה אף למזכרים שכתבו השוטרים שנכחו באירוע, המוכיחים, לטענתה, את נהיגתם המסוכנת והמסכנת של סער וקריאף. המשיבה טענה עוד כי בית המשפט המחוזי שגה בקבעו שאין ראיה הקושרת בין האקדח שנמצא על הרצפה לבין ה"דבר מה" שלב נתן לסער, שכן מהדו"ח המשטרתי עולה כי שוטרים סמויים עקבו אחר סער מהרגע שלב מסר לו את החפץ המדובר ועד שהקטנוע נעצר והאקדח נמצא מוטל על הרצפה לידו.

14. לענין חלופות המעצר המשיבה טענה כי בעניינו של סער יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לפיה לא ניתן ליתן אמון במפקחים המוצעים; בעניינו של לב הזכירה המשיבה את הערתו של בית המשפט המחוזי הנכבד שהמסקנה של שירות המבחן

בתסקירו של לב לא תואמת את המפורט בגופו של התסקיר, וטענה כי קשה במיוחד לקבל את ההמלצה למנות את אביו של לב כמפקח עליו לאור העובדה שבעת החיפוש שנערך בביתו – אמר אביו של לב לשוטרים כי: "גם ככה לא תמצאו כלום בבית, הילדים שלי ואני – יודעים להחביא את הכל מחוץ לבית, תקרא עלי קצת במחשב אצלכם ותבין שאנחנו לא פראירים" (ראו: מזכרו של פקד יעקב מרקוביץ מתאריך 02.12.2015).

דיון והכרעה

15. לאחר עיון בערר ובמכלול החומר שצורף לו, ולאחר ששמעתי את טענות באי-כוח הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר של סער – להדחות, ודין הערר של לב – להתקבל, במובן זה שעניינו של לב יוחזר לבית המשפט המחוזי מרכז הנכבד, אשר ישקול את אפשרות שחרורו למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, ככל שתוצע כזו במידה ויעלה בידיו של לב להציע מפקחים שהוריו וחברתו אינם נמנים עליהם.

להלן יובאו בקצרה טעמי להחלטתי זו.

16. כדי לעצור נאשם עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו צריכים להתקיים שלושה תנאים מצטברים: עילת מעצר, ראיות לכאורה, והעדר חלופת מעצר מתאימה (ראו: סעיף 21 לחוק המעצרים; עיינו: בש"פ 2191/15 מדינת ישראל נ' שראפי (08.04.2015); בש"פ 2819/15 פלוני נ' מדינת ישראל (17.05.2015); בש"פ 3545/15 מדינת ישראל נ' חיים (08.06.2015)). במקרה דנן, הן לסער והן ללב מיוחסים מעשים חמורים, שצומחת מהן מסוכנות סטטוטורית מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(2), בשילוב עם סעיף 35(ב)(1) לחוק המעצרים. בנסיבות העניין, מסוכנותם של סער ולב עולה גם מעברם הפלילי העשיר וגם מקביעותיו של שירות המבחן לגבי המסוכנות העולה מהם, ולא עלה בידם להפריך את המסוכנות האמורה בשל שמירתם של השניים על זכות השתיקה, כפי שעמד על כך בית המשפט המחוזי הנכבד. נוכח זאת, השאלה המרכזית שיש ללבן היא שאלת קיומן של הראיות לכאורה.

17. בעת בחינת ראיות לכאורה בית המשפט נדרש להעריך באופן הסתברותי האם יש סיכוי סביר להרשעה, מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנותן או למשקלן (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל (15.04.1996); בש"פ 2323/12 שמלושילי נ' מדינת ישראל (03.04.2012)). עם זאת, בעת ההכרעה האם לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר – בית המשפט מושפע מהאיזון בין עצמת עילת המאסר לבין עצמת הראיות לכאורה. לפיכך בית המשפט לא יידרש רק לשאלת עצם קיומן של הראיות לכאורה אלא גם לשאלת עוצמתן (ראו: בש"פ 3138/05 חסיד נ' מדינת ישראל (03.05.2005); בש"פ 7514/10 מדינת ישראל נ' לוונטר (02.11.2010)). בנסיבות המקרה, לאחר שעיינתי בכלל הראיות שהוגשו לבית המשפט המחוזי הנכבד והוצגו לו ובטענות לגביהן – מצאתי כי יש ראיות לכאורה למכלול המעשים, אך בעניינו של לב – עוצמתן מצדיקה שקילה של מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. להלן אפרט בקצרה את נימוקי לקביעתי זו.

18. לעניין עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה (המיוחסת לסער וקריאף אך לא ללב) – במקרה שבפני אין מחלוקת כי סער נצפה רכוב על קטנוע, כשהוא נוסע בניגוד לכיוון התנועה. נוכח זאת, ומבלי להיכנס לטענות באת-כוחו של סער לגבי מהירות הנסיעה או כמות הרמזורים האדומים שנחצו – די בעובדה הנ"ל ובנזק שנגרם על ידי הקטנוע לשני רכבים שעמדו בדרכו בכדי לספק ראיות לכאורה למעורבותו של סער בעבירה זו, ואף ללמד על עוצמתן הגבוהה.

19. לעניין עבירת קשירת קשר לביצוע פשע (המיוחסת בכתב האישום לשני העוררים) - בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי יש ראיות לכוונתם של: סער, קריאף ולב לפגוע באחר. קביעה זו מעוגנת כדבעי בשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר. משכך, ומכיוון שיסודות העבירה לא כוללות דרישה שהנאשם יתחיל בהוצאת הקשר לפועל (ראו: ע"פ 11068/08 סנקר נ' מדינת ישראל בפיסקה 21 (12.7.2010)) - לא מצאתי ממש בטענת באת-כוחו של סער כי בהעדר ראיה לכך שסער היה בדרכו לפגוע באותו אחר, לא ניתן היה לקבוע כי יש ראיות לכאורה לביצוע עבירה זו.

מנגד, לאחר שעיינתי בראיות שהוגשו לבית המשפט המחוזי הנכבד, מצאתי כי יש טעם טוב בטענת בא-כוחו של לב כי היה ראוי להבחין בין לב לבין סער וקריאף לעניין קשירת הקשר. אכן, על פני הדברים, עיון בתמלול האזנות הסתר איננו מצביע על ראיות לכאורה למעורבות ישירה ושווה של לב בקשירת הקשר, אף שיש ראיות לכאורה לכך שלב החזיק בנשק, אותו העביר לסער. בנסיבות אלו, בשלב זה יש לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לגבי עבירת קשירת הקשר המיוחסת ללב, אך כי עוצמתן אכן חלשה יחסית.

20. לעניין עבירות הנשק (לסער מיוחסות עבירות של הובלה ונשיאת נשק וללב מיוחסת עבירה של החזקה בלבד) - בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי אין ראיה הקושרת בין האקדח שנמצא על הרצפה לצד הקטנוע ל"דבר מה" אותו, לפי גרסת המשיבה, מסר לב לסער. עם זאת, עיון בדו"חות המשטרה מעלה כי שוטרים סמויים עקבו אחר הקטנוע מרגע העברת החפץ המדובר ועד לעצירת הקטנוע על ידי השוטרים ותפיסת האקדח. עובדה זו, יחד עם דו"ח העיקוב ועם תצלומיו של השוטר הסמוי שצפה במפגש, בצירוף הבגדים המסגירים שנמצאו בחדרו של לב, ובשילוב עם הנשק שנתפס - מספיקים לקביעת ראיות לכאורה לעניין עבירות הנשק המיוחסות הן לסער והן ללב. לפיכך, בשונה מהחלטת בית המשפט המחוזי הנכבד, מצאתי כי בתוצאות בדיקת ה-DNA ובעובדה שדו"ח המשטרה לא מפרט מהו בדיוק אותו "דבר מה" שהועבר יש כדי להשפיע על עצמתן של הראיות לכאורה, אך לא כדי לפגוע את עצם קיומן, וכי שאלה זו הינה עניין שיש ללבן בהליך העיקרי.

21. מהמקובץ לעיל עולה, איפוא, כי הן בעניינו של סער והן בעניינו של לב - קיימות ראיות לכאורה, אך עוצמתן שונה: בזמן שבעניינו של סער לפחות בשתיים מתוך העבירות המיוחסות לו מדובר בראיות לכאורה שעצמתן גבוהה, הרי שבעניינו של לב - בכל העבירות המיוחסות לו, עצמתן של הראיות לכאורה מסופקת משהו.

22. כאמור לעיל, ההכרעה האם לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר מושפעת, בין היתר, מהאיזון בין עצמת עילת המאסר לבין עצמת הראיות לכאורה. מכאן שעתה יש לבחון, לאור קביעותי בדבר הראיות לכאורה בעניינם של העוררים, האם יש אפשרות להשיג את מטרת מעצרם באמצעות חלופות מעצר (בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים) ובהקשר זה הגעתי למסקנות הבאות:

(א) בעניינו של סער - לאחר שבית המשפט המחוזי הנכבד שקל את עברו הפלילי העשיר ואת חוות דעתו השלילית של שירות המבחן, כפי שעלתה בתסקיר בעניינו של סער, נקבע כי, בנסיבות העניין, אין לשחרר את סער לחלופת מעצר. לאור התובנה אליה הגעתי, כי יש בעניינו של סער ראיות לכאורה וכי עוצמתן משמעותית - לא מצאתי טעם טוב לשנות מהחלטה זו של בית המשפט המחוזי הנכבד.

(ב) בעניינו של לב - במסגרת האיזון בין שלום הציבור ובטחונו לבין הפגיעה בזכויותיו של לב, בהתחשב, בין היתר, בחזקת החפות הקנויה לו ובחולשתן היחסית של הראיות לכאורה הקיימות בעניינו - אני מוצא כי ראוי לבחון האם קיימת לגבי חלופה שתפחית את

מסוכנותו, תוך פגיעה פחותה בחירותו. בתוך כך נראה לי כי יש מקום לשקול את המרת המעצר של לב במעצר בפיקוח אלקטרוני, ככל שימצאו הוא ומשמורניו המוצעים מתאימים לכך. לעניין המפקחים המוצעים – על אף שתסקיר המבחן מצא לנכון להמליץ על שחרורו של לב תחת פיקוחם של האב והאם, אני סבור כי יש להותיר על כנה את החלטתו של בית המשפט המחוזי הנכבד שלא לשחרר את לב לחלופה בה אביו או אמו או חברתו משמשים כמפקחים, זאת לאור העובדה שלב הפר בעבר הוראה חוקית תחת פיקוחה של אמו ולאור התבטאותו הבעייתית של האב, המלמדת כי אין ליתן בו אמון.

לפיכך, ובהתחשב במכלול, ניתנת בזאת ללב האפשרות להציג מקום בו יוכל לשהות בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, בפיקוחם של משמורנים אחרים שיציע, שאינם אביו או אמו או חברתו, אך יכול שחברתו של אחיו של לב תמנה עליהם, ובלבד שהיא לא תהיה משמורנית יחידה עליו. הצעה זו, ככל שתוגש, תיבחן על ידי שירות המבחן ועל ידי מנהל הפיקוח האלקטרוני, ובית המשפט המחוזי הנכבד ידון בה, ויכריע בה ובתנאיה – על פי מיטב שיקול דעתו.

23. סוף דבר – עררו של סער נדחה ואילו עררו של לב מתקבל במגבלות פסקה 22 שלעיל ומוחזר לבית המשפט המחוזי לצורך קביעת האפשרות והאופן של שחרורו למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, לאחר שתוצע הצעה בהקשר זה, ככל שתוצע.

ניתנה היום, א' באייר התשע"ו (9.5.2016).

ש ו פ ט